

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 18Csr/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119209509
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Podbehlá
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4119209509.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Marianou Podbehlou v spore žalobcu: N. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX T., Z. XX, proti žalovanému: I. U. spol. s.r.o., so sídlom H., K. 8, V.:XX XXX 639, zast.: Advokátska kancelária MAJLING & NINČÁK, s.r.o., so sídlom Palárikova 14, Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietá.

Súd p r i z n á v a žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 20.08.2019 domáhal, aby súd rozhodol o zrušení rozhodcovského rozsudku zo dňa 29.06.2007, spisová značka SR 2923/07 vydaný zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s.. Žalobu odôvodnil tým, že konanie na súde bolo v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky, v rozpore s Ústavou SR a tiež v rozpore s Európskym a Unijným právom, pričom mu boli odopreté jeho zákonné práva, zaručené mu Ústavou SR. (čl. 46 Ústavy). Žalobcovi nebola doručená výzva na vyjadrenie k nároku uplatňovaného žalobcom. Mal za to, že nebolo vyvinuté primerané úsilie na doručenie mu tejto výzvy. Z uvedených niekoľkých možností doručovania bola využitá jedna. Eviduje voči žalobcovi záväzok voči jeho osobe za neuhradenú vykonanú prácu. Bolo mu zabránené domáhať sa svojich práv. Konanie na Stálom rozhodcovskom súde bolo na základe Dohody o uznaní záväzku a splatení dlhu, kde sa v čl. 4 Dohody hovorí, že prípadné spory sa budú riešiť pred Stálym rozhodcovským súdom. Tento právny úkon je neplatný, s poukazom na § 37 Občianskeho zákonníka. Mal za to, že Stály rozhodcovský súd je všeobecným súdom Slovenskej republiky, tento právny úkon bol pre neho nezrozumiteľný. Aj keď zmluvu podpísali dvaja podnikatelia, nejde o absolútny obchod, nakoľko podľa Smernice Rady EÚ: 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, sú všetky zmluvy spotrebiteľské a teda aj v tomto prípade sa neriadi Obchodným zákonníkom, ale Občianskym zákonníkom. Rovnako o tom hovorí nález Ústavného súdu Slovenskej republiky.

2. Na pojednávanie sa nedostavili strany sporu, súd podľa § 180 CSP pojednával v ich neprítomnosti.

3. Zástupkyňa žalobcu na pojednávaní uviedla, že žalobcovi nebol doručený rozsudok, nebola mu doručená ani žaloba, rozhodnutie malo nadobudnúť právoplatnosť dňom doručenia, čo sa však nestalo a preto toto konanie nie je právoplatne skončené. Došlo k porušeniu Ústavného práva ako i práva európskej únie. Poukázala na uznesenie I.ÚS/4/94, rozhodnutie I.ÚS/26/1994, III.ÚS/7/08, ako i na smernicu rady EÚ 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, keď všetky zmluvy sú spotrebiteľské. V rozhodnutí rozhodcovského súdu bol priznaný 14% úrok z omeškania ako i trovy

konania, je tam odkaz na rámcovú zmluvu, teda na rámcovú kúpnu zmluvu, ku ktorej žalobca nemal prístup. Žalobca požiadal stály rozhodcovský súd o zamietnutie žaloby, avšak prišla mu odpoveď, že tento súd sa tejto činnosti už nevenuje. V rozhodcovskom rozsudku je uvedená i dohoda o uznaní záväzku, túto dohodu o uznaní záväzku považujú s poukazom na ust. § 37 ods. 1 a § 49a za neplatný právny úkon. Poukázala na to, že žalobca nie je znalý práva, nebolo mu zrozumiteľné čo podpisuje, nevedel čo je stály rozhodcovský súd, a podpisom právneho úkonu si neuvedomoval aké to má ďalšie právne následky. Čo sa týka doručovania žaloby ako aj rozhodcovského rozsudku majú za to, že nebolo dostatočne využité primerané úsilie na doručenie rozhodnutia ako i žaloby. Žalobca popiera dlh čo do výšky a dôvodu. Žalovaný sa domáhal zaplata 14% úrokov z omeškania, pričom v tom období bol úrok z omeškania v rozsahu 4%. K rozhodnutiu rozhodcovského súdu sa žalobca dostal až po nahliadnutí exekučného spisu, ohľadom doručenia poukázala na nález ÚS II. 65/2010, pričom priložili 7 rozhodnutí DÚ, v čase keď mal byť doručovaný rozsudok žalobcovi sa v mieste bydliska nenachádzal. Existujú dve spoločnosti a to I. G. a I. U., pričom tieto majú rovnakého konateľa a žalobca pre spoločnosť I. G. vykonával určité stavebné práce, za ktoré bola ním vystavená faktúra, ktorú však predmetná spoločnosť neuhradila, žalobca žiadal, aby boli započítané pohľadávky. Bola využitá právna nevedomosť žalobcu a jeho finančná tieseň. Z opatrnosti, ak by súd mal zato, že žaloba žalobcu nie je dôvodne podaná, žiadala, aby súd žalovanému trovy konania nepriznal vzhľadom na skutočnosť, že žalobca je starobným dôchodcom, ktorý poberá dôchodok vo výške 220 eur mesačne. Ako vyplýva z výpisov z LV neprišlo k odstráneniu záložného práva a je predpoklad, že toto záložné právo ani nebude zrušené. Exekučné záložné právo je zriadené neoprávnene, bol porušený zákon a to ust. § 25 zák. č. 244/2002, keď nebolo vyvinuté maximálne úsilie na doručenie rozhodnutia. Z týchto dôvodov navrhla žalobe vyhovieť.

4. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava ich vyjadrenia s tým, že žalobu považuje za nedôvodnú, predovšetkým však podanú oneskorene. Poukázal na ust. § 41 ods. 1 zák. o rozhodcovskom konaní, pričom žaloba bola podaná na súd po viac ako 12 rokoch. Poukázal na to, že vzťah medzi žalovaným a žalobcom bol obchodnoprávnym vzťahom, pretože žalobca vystupoval ako fyzická osoba podnikateľ a nie spotrebiteľ. Žalobca za 14 rokov nezaplatil sumu, pričom žalobca tvrdí, že rozhodcovský súd nevyvinul úsilie na doručenie rozhodnutia a žaloby, aj v tomto smere poukázala na to, že bolo doručované žalobcovi na adresu miesta podnikania, ktorú mal uvedenú v živnostenskom registri a bolo na ňom, aby si zásielky na mieste doručenia vyzdvihol. Dňa 16.03.2007 bola podpísaná Dohoda o uznaní záväzku, v rámci ktorej žalobca uznal dlh čo do dôvodu a výšky. Poukázal na článok 4 a článok 6 predmetnej dohody. Majú za to, že platí fikcia doručenia, poukázal tiež na to, že neznalosť zákona neospravedlňuje. Žalobca vyvíjal podnikateľskú činnosť a teda nesúhlasili s tvrdením, že nebol neznalý v práve. Exekúcia sa vedie od roku 2007, žalobca vedel, že exekúcia prebieha. V rámci exekučného konania nepodával žiadne námietky, prípadne iné procesné úkony, až v minulý rok požiadal o zastavenie exekúcie. Čo sa týka faktúry, na ktorú poukázala zástupkyňa žalobcu, v tomto konaní nie je dôvodné sa ňou zaoberať, keďže ide o faktúru z roku 2006 a nárok je premĺčaný. Zástupkyňa žalobcu ako správne uviedla, úrok z omeškania v tomto období bol 4%, avšak žalovaný sa mohol domáhať o 10% viac, čo je 14 %, tak ako to bolo aj priznané v rozhodnutí v rozhodcovskom konaní. Nie je pravdou, že by žalobca konal v tiesni. Z týchto dôvodov navrhol, aby súd žalobu zamietol a priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

5. Súd sa vo veci oboznámil s odpoveďou na žiadosť zo dňa 13.05.2019, uznesením Okresného súdu Nitra č.k. 25Er/726/2014, 15Er/398/2013, rozsudkom Okresného súdu Svidník č.k. 4C/227/2014, výpisom z obchodného registra žalovaného, rozhodnutiami Daňového úradu Banská Bystrica číslo I/224/13334-75002/2008/990055-r, Dohodou o uznaní záväzku a zaplatení dluhu zo dňa 16.03.2007, oznámením Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor č. Y výpisom z LV č. XXXX, XXXX, odpoveďou spoločnosti G. arbitrážna a.s., oznámením o vykonávaní zrážok z dôchodku, vyúčtovaním, rozhodnutím G. poisťovne, rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu SR 2923/07 a zistil nasledovný skutkový stav :

6. Rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu SR 2923/07 zo dňa 29.06.2007 bol N. T. (žalobca) povinný zaplatiť spoločnosti I. U. spol. s r.o. (žalovaný), sumu 81.911,55 Sk spolu so 14 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 259 693 Sk od 23.12.2005 do 28.5.2006, zo sumy 194 325 Sk od 26.6.2006 do 29.6.2006, zo sumy 144 325 Sk od 30.6.2006 do 2.7.2006, zo sumy 94 325 Sk od 4.7.2006 do 1.9.2006, zo sumy 84 325 Sk od 13.9.2006 do 4.10.2006, zo sumy 74 325 Sk od 6.10.2005 do zaplata, zo sumy 7 586,55 Sk od 3.3.2006 do zaplata a nahradiť trovy konania. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.08.2007 a vykonateľnosť dňa 09.08.2007. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že medzi stranami sporu bola uzatvorená Rámcová kúpna zmluva na dodávku

tovarov a následne bol dodaný žalobcovi tovar na základe objednávky. Žalobca neuhradil v plnej výške vystavené faktúry za dodaný tovar. Dňa 16.03.2007 bola uzatvorená Dohoda o uznaní záväzku a zaplatení dlhu, v ktorej žalobca uznal v čl. 1 predmetnej dohody svoj záväzok voči žalovanému, čo do dôvodu a výšky vyplývajúcu z neuhradených splatných faktúr a zaviazal sa na jeho zaplatenie na základe podmienok dohodnutých v dohode. Strany sporu sa v čl. 4 dohody o uznaní dlhu a zaplatení záväzku dohodli, že všetky spory, ktoré vznikli z uzavretej zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom, zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a. s., ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde. V tomto prípade rozhodcovské konanie má byť vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu. Rozhodcovský súd po preskúmaní svojej príslušnosti dospel k záveru, že je príslušný na rozhodnutie predmetnej veci. V článku IV ods. 3 Rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu bolo stanovené, že rozhodcovský súd doručuje účastníkom rozhodcovského konania žaloby, žalobné odpovede, vzájomné žaloby, predvolania na ústne pojednávania, rozhodcovské rozsudky, uznesenia a iné písomnosti určené rozhodcovským súdom poštou do vlastných rúk - doporučené s potvrdením o doručení, alebo prostredníctvom osoby poverenej rozhodcovským súdom, príp. kuriérskou službou. Článok IV ods. 6 Rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu stanovuje, že ak nie možné doručiť písomnosť podľa čl. IV ods. 3 Rokovacieho poriadku, fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie na adresu jej miesta podnikania uvedenú v obchodnom alebo inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je rozhodcovskému súdu známa, považuje sa takáto písomnosť za doručení uplynutím troch (3) kalendárnych dní od vrátenia nedoručenej zásielky, a to aj vtedy, ak sa fyzická osoba oprávnená na podnikanie o tom nedozvie. Článok IV ods. 8 Rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu stanovuje, že ak nebola písomnosť podľa čl. IV ods. 3 rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu doručená z dôvodu, že adresát nebol na mieste doručovania zastihnutý, tak sa takáto písomnosť uloží na pošte. Ak si adresát písomnosti nevyzdvihne takúto písomnosť v odbernej lehote, tak sa za posledný deň odbernej lehoty považuje za deň doručenia písomnosti, a to aj v prípade, ak sa adresát o uložení zásielky nedozvedel. V zmysle vyššie uvedených ustanovení rokovacieho poriadku sa teda výzva na žalobnú odpoveď považovala za doručení. Po preskúmaní podmienok na vedenie rozhodcovského konania a na základe dokazovania vykonaného z listinných dôkazov, mal rozhodcovský súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol záväzkový vzťah a to uzatvorením kúpnej zmluvy, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal dodať žalobcovi tovar a preto vzniklo žalovanému právo na zaplatenie kúpnej ceny. Po právnej stránke súd posúdil daný vzťah s poukazom na § 409 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 447 Obchodného zákonníka.

7. Podľa § 25 ods.1 zák. č. 244/2002 Z.z. zákona o rozhodcovskom konaní (zákon účinný v čase vydania rozhodcovského rozsudku) ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli inak, písomnosti sa považujú za doručení, ak boli doručení adresátovi osobne alebo do sídla, alebo na miesto podnikania adresáta, alebo na miesto jeho trvalého pobytu. Ak nemožno doručiť písomnosť adresátovi na nijakom z uvedených miest ani po vynaložení primeraného úsilia na zistenie tejto skutočnosti, písomnosti sa považujú za doručení, ak sú zaslané do posledného známeho sídla alebo miesta výkonu podnikania, alebo miesta trvalého pobytu adresáta doporučenou zásielkou alebo iným spôsobom, ktorý umožňuje overiť snahu doručiť písomnosti.

8. Podľa § 40 vyššie cit. zák. ust. účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

- rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),
- rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,
- jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
- sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namieta,
- účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,
- sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,
- bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),

h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo
i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený.

9. Podľa § 41 ods.1 vyššie cit. zák. ust. žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

10. Súd konštatuje, že na prejednanie sporu sa vzťahuje zákon o rozhodcovskom konaní č. 244/2002 Z.z., a nie zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, keďže súd dospel k záveru, že sa nejedná o spotrebiteľský charakter sporu. Následne bolo treba riešiť otázku, či žalobca podal žalobu v lehote podľa ust. § 41 tohto zákona.

11. Zákon na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku stanovuje prekluzívnu lehotu. Podľa názoru súdu je uvedená lehota lehotou hmotnoprávnou, a to aj napriek tomu, že je stanovená v procesnom prepise, ktorým je zákon o rozhodcovskom konaní. Uvedený názor opiera o právnu teóriu a doterajšiu judikatúru súdov (Winterová, A. a kol.: Civilní právo procesní.3. aktualizované a doplnené vydání. Praha: Linde, 2004. s. 201n a s. 440n) a praxe (porov. rozhodnutia č. 5/2005 a č. 18/2008 Zbierky stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky či nález ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 445/2013 a ďalšie), v zmysle ktorých tzv. procesné lehoty sú lehotami na vykonanie určitého procesného úkonu, t.j. úkonu urobeného vo vzťahu k súdu v rámci už začatého súdneho konania. O procesných lehotách nemožno hovoriť iba vtedy, ak je nimi vymedzený časový úsek pre právny úkon, ktorý sa samotného súdneho konania bezprostredne nedotýka (vedy ide o tzv. hmotnoprávne lehoty) (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 106/2016 z 18. mája 2016). Lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku stanovená v zákone o spotrebiteľskom konaní sa netýka samotného spotrebiteľského konania, ale zakladá nové samostatné konanie iniciované spotrebiteľom. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že ide o lehotu hmotnoprávnou a keďže ide o lehotu prekluzívnu, súd na uplynutie tejto lehoty prihliada z úradnej povinnosti.

12. Súd konštatuje, že žaloba žalobcu na zrušenie rozhodcovského rozsudku nebola podaná včas, keď citovaný zákon určuje lehotu v trvaní 30 dní od jeho doručenia tomu účastníkovi, ktorý žalobu podáva (§ 41 ods. 1). Súd si vyžiadal rozhodcovský spis, pričom ako vyplýva z oznámenia zo dňa 05.10.2020 požadovaný spis sa nenachádza v archíve Stáleho rozhodcovského súdu z dôvodu jeho vyradenia, nakoľko uplynula doba uloženia písomností. Z týchto dôvodov súd pri rozhodovaní prihliadal na rozhodnutie a to rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu SR 2923/07, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.08.2007. Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že písomnosti boli doručované na adresu podnikania žalobcu, keď Stálemu rozhodcovskému súdu sa nepodarilo výzvu žalovanému doručiť, napriek vyvinutému primeranému úsiliu, nedoručená zásielka sa vrátila na adresu súdu s poznámkou, že si zásielku žalovaný neprevzal v odbernej lehote, pričom deň uloženia zásielky bol 03.05.2007. Žalovaný sa teda k výzve na žalobnú odpoveď nevyjadril a nezaslal Stálemu rozhodcovskému súdu žalobnú odpoveď v lehote stanovenej rozhodcovským súdom. V zmysle ustanovení rokovacieho poriadku sa výzva na žalobnú odpoveď považovala za doručенú a preto bola uplatnená fikcia doručenia, v dôsledku ktorej bol rozhodcovský rozsudok považovaný za doručенý. Súd nemal za preukázané tvrdenie žalobcu, že zo strany rozhodcovského súdu nebolo vyvinuté primerané úsilie na doručovanie písomností. V prípade ak sa žalobca na uvedenej adrese nezdržoval, bolo jeho povinnosťou s uvedeným oboznámiť príslušné orgány. Zároveň súd má za to, že pokiaľ rozhodcovský súd už pri prvom doručovaní použil možnosť doručiť písomnosť na posledné známe sídlo doporučenou zásielkou, nie je potrebné skúmať či predtým vynaložil primerané úsilie na zistenie možnosti doručiť žalobcovi rozsudok osobne. Tiež je nesporné, že na podklade právoplatného rozhodcovského rozsudku prebieha exekučné konanie od roku 2007, teda žalobca mal vedomosť o vydaní rozhodcovského rozsudku, v rámci exekučného konania neboli podané zo strany žalobcu námietky, iné procesné úkony, ani včas návrh na zastavenie exekúcie. Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu nadobudol právoplatnosť dňa 06.08.2007 (platí fikcia doručenia, na základe ktorej bola vyznačená právoplatnosť a je zrejmé, že rozsudok bol doručенý žalobcovi) a žaloba bola podaná na súd 20.08.2019. Z uvedeného vyplýva, že žaloba je podaná po viac ako 12 rokoch odo dňa právoplatnosti rozhodcovského rozsudku žalobcovi. Vzhľadom na vyššie uvedené je žaloba na zrušenie rozhodcovského rozsudku podaná oneskorene, preto ju súd

zamietol a vecnými dôvodmi v nej uvedenými sa vo vzťahu k rozhodcovskému rozsudku a konaniu na rozhodcovskom súde už nezaoberal. Z týchto dôvodov preto súd zamietol i návrhy na doplnenie dokazovania navrhnuté zo strany žalobcu.

13. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa jej úspechu vo veci.

14. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

15. Podľa § 262 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech priznal proti žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V spore súd nezistil výnimočné okolnosti, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ustanovenia § 257 CSP, a týmto bez ďalšieho nemôže byť ani postavenie žalobcu ako slabšej strany - spotrebiteľa.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Nitra, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým isteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.